* * *

Нехай підождуть невідкладні справи.
Я надивлюсь на сонце і на трави.
Наговорюся з добрими людьми.
Не час минає, а минаєм ми.
А ми минаєм... ми минаєм... так-то...
А час — це тільки відбивання такту.
Тік-так, тік-так... і в цьому вся трагічність.
Час — не хвилини, час — віки і вічність.
А день, і ніч, і звечора до рання —
це тільки віхи цього проминання.
Це тільки мить, уривочок, фрагмент.
Остання нота ще бринить в повітрі, —
дивися: Час, великий диригент,
перегортає ноти на пюпітрі.